

[Palle Simonsen]

tekst. Det er for så vidt det, der er det afgørende.

Kun én bemærkning til til hr. Poulsaard: folkets tale behøver jo ikke være primitiv tale.

Melchior (CD):

I tilslutning til det allersidste vil jeg også anholde hr. Glistrups citat om »tal dansk«. Det er jo ikke alle danske ord sat sammen i en hvilken som helst rækkefølge og orden, der bliver til et rimeligt, for slet ikke at tale om anstændigt sprog. Hr. Glistrup havde næsten fråde om munden til beskyttelse af oppositionens rettigheder og grundlovens bestemmelser. Vi har en injurielovgivning, og vi har en blasfemilovgivning, og vi har selvfølgelig også i dette hus lov til at lave regler om, hvad vi vil tolerere at høre på, og hvad vi ikke vil tolerere at høre på. Der er ikke noget udemokratisk eller grundlovsstridigt i dette.

Jeg tror, hr. Jens Møller og hr. Kurt Hansen tager fejl i, at den nuværende form for lovgivning på dette område lokker nogen til at søge stillinger, som de alligevel ikke kan få. Samfundet er under omformning, og der er glid i disse ting.

Hr. Glensgård var inde på en bagerjomfru, og jeg tror også der var tale om en smørrebrødsjomfru. Jeg kan spise brød eller smørrebrød, hvad enten det er bagt eller tilberedt eller rakt over disken af en mand eller en kvinde, og der er derfor ikke nogen som helst grund til at konservere den slags betegnelser. En varmemester kan være en mand, og han må gerne vaske trapper, men en rengøringskone er som regel af hunkøn. Men alt er ikke, som det plejer at være. Nu til dags ser vi kvinder køre de meget store HT-busser gennem gaderne, hvilket for 10 og 20 år siden ville have været en utænkelig ting. Jeg tror, at denne lovbestemmelse er medvirkende til at åbne stadig flere menneskers øjne for, at kønsrollemønsteret ikke behøver at se ud, som det gjorde på Adams og Evas tid. Derfor er der, hvis annoncen er rimeligt udformet – og det opfordrer denne paragraf i høj grad til – ikke nogen risiko for, at man søger stillinger forgæves. Hvis beskrivelsen er rigtig, søger man naturligvis den stilling, som man føler man kan bestride, efter den ordlyd

opslaget har, og det er det, denne bestemmelse tjener til.

Så siger hr. Glistrup – og det er en principiel betragtning, jeg kan dele –: lad erhvervslivet selv finde ud af det. Nu består erhvervslivet imidlertid hovedsagelig af mænd, og vi mænd har været snesevis af generationer for længe om under de frie kræfters råden at give kvinderne rimelig og fair behandling; dér er vi alle mere eller mindre skyldige indtil denne dag. Det er bevist ved undersøgelser i mange lande, at mænd tror, at fordi det er kvinder, der føder og ammer børnene, så er det også kun kvinder, der kan skifte ble og stå op om natten, når ungen har skarlagensfeber eller kighoste. Videnskabeligt set forholder det sig anderledes, men videnskaben har ret trange kår over for indarbejdede fordomme, og det hjælper ikke spor, at loven er på fremskridtets side og ikke på fordommenes side.

Glistrup (FP):

Der består 100 pct. enighed mellem fru Inge Fischer Møller og fremskridtspartiet om, at når man citerer, skal man citere korrekt. Jeg var derfor ked af at høre fru Inge Fischer Møllers bebrejdelse, at det denne gang skulle have været fremskridtpartiet, der citerede forkert. Jeg har været ude for hundredvis af gange, at socialdemokratiet har citeret forkert, men nu skulle det altså være fremskridtspartiet, der for første gang skulle have citeret noget som helst forkert, og jeg er ked af, hvis det virkelig skulle være sket. Desværre sagde fru Inge Fischer Møller ikke nærmere, hvor det var man skulle have citeret hende forkert.

Så hævder hr. Palle Simonsen, at folketinget har fastsat visse rammer, og at de rammer, som folketinget én gang har sat, åbenbart er noget, der skal forblive endeligt og uforanderligt. Ja men når fremskridtsbevægelsen er opstået, beror det på, at de rammer, som folketinget har sat, kørte Danmark i sæk. Derfor er fremskridtspartiet kommet herind, som enhver ny opposition er kommet herind, som socialdemokratiet kom herind i 1870'erne, som venstre kom herind i sin tid, og som andre partier er kommet herind, for at lave om på det, de andre partier lavede, og så kan det ikke nytte noget, man forsøger at knægte os i de år, der endnu går, hvor vi